

‘Football Dataco’ rekent ook af met ‘Technip’

Citeersuggestie: D.J.G. Visser, ‘Football Dataco’ rekent ook af met ‘Technip’, nog te verschijnen in het NJB, IEF [11002](#).

Het lijkt erop dat het Hof EU met “Football Dataco”¹ naast de geschriftenbescherming ook heeft afgerekend met de omstreden Technip-theorie van de Hoge Raad² die inhield dat ook een “op *ervaring en analytisch vermogen* berustende visie van de maker” aanleiding kan geven tot auteursrechtelijke bescherming van een kinetisch schema dat werd gebruikt in de petrochemische industrie. Dergelijke bescherming van een gegevensverzameling met bij uitstek *technische know how* via de achterdeur van het auteursrecht werd door velen systematisch en principieel onwenselijk gevonden. Een ‘op ervaring en analytisch vermogen berustende visie’ komt erg dicht bij ‘skill and labour’ en is als te lage en systematisch onjuiste drempel voor auteursrechtelijke bescherming sinds ‘Football Dataco’ niet meer toelaatbaar. Dit blijkt ook uit de volgende overweging van het Hof EU: “Wat de samenstelling van een databank betreft, is aan dit oorspronkelijkheids criterium voldaan wanneer de maker ervan, bij de keuze of de rangschikking van de gegevens van deze databank, zijn creatieve vaardigheden op een originele manier tot uiting heeft kunnen brengen door het maken van vrije en creatieve keuzes”.³ In de Technip-zaak ging het om keuzes die technische voordelen boden en dus niet om “vrije en creatieve keuzes”.

Misschien zou Nederland en/of Europa er toch verstandig aan doen om de bescherming van technische know how als bedrijfsgeheim op grond van art. 39 TRIPs daadwerkelijk te codificeren, te harmoniseren en wat uit te bouwen. Want uiteindelijk heeft de Hoge Raad in de Technip-zaak gewoon zijn eerlijkheids-onderbuik gevolgd: die waardevolle kinetische schema’s voor de petrochemische industrie waren ‘gepikt’ door een ex-werknemer.

Internationaal wordt bescherming van bedrijfsgeheimen vaak tot de intellectuele eigendom gerekend. Op grond van art. 39 van het TRIPs-verdrag

is Nederland verplicht vertrouwelijke bedrijfsinformatie te beschermen. Of die verdragsbepaling directe werking heeft is onduidelijk, maar het Haagse Hof oordeelde dat de strekking ervan in art. 6:162 BW is geïncorporeerd.⁴ Dat is de facto al sinds 1919 (Lindenbaum/Cohen)⁵ het geval. Den Hartog concludeert dat in recente zaken⁶ werkgevers vaak aan het kortste eind trekken, vaak omdat het gestelde misbruik van vertrouwelijke informatie niet kon worden bewezen. Daarnaast mogen ex-werknemers hun algemene vakkennis blijven gebruiken, en is concurrentie uiteraard toegestaan.

[Deze bijdrage zal ook verschijnen als onderdeel van de Kroniek IE in het NJB]

¹ HvJ EU 1 maart 2012, C-604/10, IEF [10977](#), B9 10862 (Football Dataco).

² HR 24 februari 2006, AMI 2006, p. 153 (Technip/Goosens), met zeer kritische noot Quaadvlieg.

³ HvJ EU 1 maart 2012, C-604/10, IEF [10977](#), B9 10862 (Football Dataco), ov. 38.

⁴ Hof Den Haag 29 maart 2011, IEF [9507](#), BIE 2012, p. 364 m.nt. Den Hartog (GBT/Ajinomoto).

⁵ HR 31 januari 1919, NJ 1919, 161 (Lindenbaum/Cohen).

⁶ Zie voor een overzicht: BIE 2012, p. 387-389.